Dosarul nr. 1-189/2025
4-25174441-48-4-15122025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 februarie 2026 **orașul Călărași**

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași
Instanţa de judecată, în următoarea componență:
Președintele şedinţei, judecător dl Dorin Casapu
Grefier dna Cătălina Chicu
Cu participarea:
Făptuitorului dlui Ion Ursu
Victimei dnei *****

În lipsa:
Agentului constatator dnei Loredana Botnari

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională de acuzare a dlui Ion Ursu, număr de identificare *****, născut la ***** în *****, domiciliat în *****, r-nul *****, cetățean al Republicii Moldova, în comiterea contravenției prevăzute de articolul 78[1] din Codul contravențional,

La pronunțarea hotărârii nu s-a prezentat nici un participant la proces.
Termenul de examinare a cauzei:
15.12.2025-13.02.2026

a c o n s t a t a t:

Fapta incriminată:

1. La 12 decembrie 2025, ora 13:01, de către agentul constatator, dna Loredana Botnari a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința dlui Ion Ursu pentru faptul că, la 25 noiembrie 2025, a agresat-o fizic pe concubina dna *****, cauzându-i vătămare neînsemnată a integrității corporale, conform raportului de constatare nr. ***** din *****.

Procedura:

2. La 15 decembrie 2025 cauza contravențională a fost înregistrată la Judecătoria Strășeni, sediul Călărași.
3. Potrivit articolelor alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenția prevăzută la articolul 78[1] din Codul contravenţional, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesul-verbal cu privire la contravenția prevăzută la articolul 78[1] din Codul contravenţional, se remite spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Argumentele participanților la proces:

4. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași, dna Loredana Botnari, în ședință de judecată nu s-a prezentat, deși instanța a întreprins măsuri de citare a acesteia, totodată, ultimul nu a informat despre imposibilitatea prezentării și nu a solicitat amânarea ședinței, fapt pentru care, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă petrecerea ședinței de judecată în lipsa agentului constatator.

5. În ședință de judecată victima dna ***** a declarat că dl Ion Ursu a lovit-o, susține procesul-verbal cu privire la contravenție și solicită să fie pedepsit.

6. Făptuitorul, dl Ion Ursu a recunoscut vina și regretă fapta comisă.

Declarațiile făptuitorului și probatoriul administrat:

7. Dl Ion Ursu, a fost audiat în ședința de judecată și a declarat că recunoaște învinuirea, mai mult a declarat că la 25 noiembrie 2025 a mers acasă de la Chișinău în satul *****. Dna ***** era în satul *****, însă la acel moment erau certați, a fost la un prieten unde a servit, după care a mers acasă cu dl Andrei Mladan, care nu a participat la ceartă, dar a auzit. A fost provocat de către dna ***** cu vorbe urâte. Ambii au chemat poliția, el a chemat poliția pentru faptul că dna ***** l-a numit cu cuvinte necenzurate și a lăsat copilul de *****n casă. Din aceste motive, nu s-a putut abține și a lovit-o pe dna ***** , cu o palmă la picior și în piept cu pumnul. Nu a lovit-o tare ca să îi afecteze sănătatea, doar ca să o calmeze. Consideră că nu sunt corecte acțiunile sale. Când a ajuns poliția a fost supus testării alcoolscopice, rezultatul fiind 0. I-a fost aplicat ordin de restricție pe un termen de 10 zile și a ieșit din casă. A încălcat ordinul de restricție și mai are o cauză contravențională. Alte lovituri nu i-a aplicat, îi pare rău de cele comise și regretă. (f. d. 34).

8. Deși dl Ion Ursu a recunoscut integral vina în comiterea contravenției incriminate, vinovăția acestuia se confirmă și prin următoarele înscrisuri cercetate în ședința de judecată, și anume:

9. Victima dna *****, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a comunicat că a fost în concubinaj cu Ion Ursu în satul *****, după ce a plecat la o prietenă, ultimul a mers acasă împreună cu Andrei Mladan în stare de ebrietate. După care a apărut un conflict, dl Ion Ursu a început să o lovească cu pumnii în cap și în piept, cu capul de perete, la fel și copilul s-a lovit cu capul de ușă, nu l-a numit cu cuvinte necenzurate, dar a apelat serviciul 112, a ieșit din casă plângând și a lăsat copilul în acel moment. Ordonanță de protecție nu a solicitat. Anterior au mai fost astfel de cazuri, dar îl ierta, la fel și în timpul sarcinii a lovit-o. A mers la medic pentru a vedea leziunile corporale, a avut vânătăi la picioare, la mână, la piept, la fel a avut dureri fizice, nu se putea ridica din pat, și-a cerut iertare peste 5-6 zile, dar de data aceasta nu î-l iartă. La moment locuiesc separat. Totul s-a început de la ușă. Andrei a fost de față când a fost lovită de către Ion Ursu, unde Ion Ursu i-a spus să nu intervină, prietena la care a fost la fel a văzut cearta cu lovire.

- înștiințarea din 26 noiembrie 2025, potrivit căreia la 26 noiembrie 2025 a fost recepționat apelul telefonic de la dl Ion Ursu care a comunicat că are conflict cu concubina sa dna *****, născută în anul 2004 **(f. d. 3);**
- procesul-verbal de audiere a martorului dl Andrei Mladan din 26 noiembrie 2025, care a comunicat că la 25 noiembrie 2025 a mers în vizită la prietenul său Ion Ursu, locuitor al satului

***** unde a văzut cum Ion Ursu se certa cu concubina sa *****, după care în scurt timp Ion Ursu din neînțelegere a agresat-o fizic pe dna ***** cu palmele peste față și a amenințat-o că va mai primi bătaie. După care Ion Ursu a luat telefonul și a apelat serviciul 112 . Dna ***** a plecat din casă și după ceva vreme s-a întors vizibil în stare de ebrietate. **(f. d. 4);**

- înștiințarea din 26 noiembrie 2025, potrivit căreia la 26 noiembrie 2025 a fost recepționat apelul telefonic de la ***** care a comunicat că a fost agresată fizic de către concubinul Ion Ursu, iar în timpul bătăii a fost agresat și copilul **(f. d. 5);**
- rezultatul testului alcoolscopic la aparatul „Drager 6820" din 26 noiembrie 2025, orele 01:57, persoană testată, Ion Ursu a.n. *****, operator V. Morari, rezultat final – 0,00 mg/l **(f. d. 6);**
- rezultatul testului alcoolscopic la aparatul „Drager 6820" din 26 noiembrie 2025, orele 01:51, persoană testată, dna ***** a. n. *****, operator V. Morari, rezultat final – 0,39 mg/l **(f. d. 7);**
- plângerea din 26 noiembrie 2025, prin care ***** a solicitat organelor de poliției să i-a măsuri conform legislației cu concubinul său Ion Ursu, care, la 25 noiembrie 2025 aproximativ la orele 22:25 a agresat-o fizic și a numit-o cu cuvinte necenzurate **(f. d. 8);**
- procesul-verbal de audiere a victimei din 26 noiembrie 2025, potrivit căruia la 25 noiembrie 2025 aproximativ la orele 22:25, la domiciliul din satul ***** s-a iscat un conflict între ***** și Ion Ursu, din motiv că ultima nu mai dorește să locuiască cu el, ca rezultat ultimul a lovit-o și a numit-o cu cuvinte necenzurate **(f. d. 9);**
- îndreptare din 26 noiembrie 2025, potrivit căreia s-a constatat că la 25 noiembrie .2025 Ion Ursu a agresat-o fizic domiciliul pe concubina sa dna *****, pe care a lovit-o cu pumnii peste diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i dureri fizice. **(f. d. 10);**
- chestionar de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie din 26 noiembrie 2025 **(f. d. 12);**
- chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 26 noiembrie 2025 **(f. d. 13);**
- ordin de restricție de urgență nr. 120 din 26 noiembrie 2025, potrivit căruia Ion Ursu a fost obligat să părăsească imediat locuința comună din satul *****, r-nul *****, pe un termen de 10 zile, începând cu ziua de 26 noiembrie 2025, ora 01;45, până la ziua de 06 decembrie 2025, ora 01:45 **(f. d. 14);**
- procesul-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură (ordin de restricție de urgență, ordonanței de protecție) din 26 noiembrie 2025 (f. d. 15);
- proces-verbal de constatare din 26 noiembrie 2025, potrivit căruia la 25 noiembrie 2025 Ion Ursu a lucrat în satul ***** la pădure, însă la ora 22:15, aflându-se acasă cu concubina sa ***** au luat masa și au consumat băuturi alcoolice, după care s-a iscat un conflict din motiv că ***** l-a numit cu cuvinte necenzurate și când se certau a lovit-o cu palma o dată peste picior și a împins-o (bruscat-o), atunci ***** a plecat de acasă, însă el a apelat serviciul 112 cu telefonul luiAndrei Mlădan și a declarat că a avut conflict cu concubina dna *****. În final recunoaște cele comise **(f. d. 16);**
- adeverință-caracteristică eliberată de către dna primar Maria David în privința dnei *****, unde este indicat faptul că dna ***** locuiește în satul *****, r-nul ***** fără viză de domiciliu, nu dispune de locuință proprie, locuiește temporar împreună cu concubinul dl Ion Ursu, într-o casă oferită de niște persoane terțe, studii medii, nu este angajată în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor. De când locuiește pe teritoriul comunei de la locuitori n-au parvenit careva plângeri, care ar viza comportarea persoanei menționate. Nu a comis încălcări ale

ordinii publice pe teritoriul comunei, în societate și în familie are o comportare ordinară **(f. d. 17);**

- adeverință-caracteristică eliberată de către dna primar Maria David în privința dlui Ion Ursu, unde este indicat faptul că dl Ion Ursu locuiește în satul *****, r-nul ***** fără viză de domiciliu, nu dispune de locuință proprie, locuiește temporar împreună cu concubinul dl Ion Ursu, într-o casă oferită de niște persoane terțe, studii medii, nu este angajată în câmpul muncii. De când locuiește pe teritoriul comunei de la locuitori au parvenit careva plângeri și sesizări ale organelor de drept, care vizau comportarea persoanei menționate. În ultimul timp avea un comportament neadecvat **(f. d. 18);**
- ancheta socială din ***** din care rezultă că dna *****, originară din satul *****, locuiește în concubinaj cu dl Ion Ursufără viză de domiciliu. În relația lor s-a născut copil comun *****. Familia s-a stabilit în localitatea ***** la începutul anului 2025, locuind temporar într-o casă bătrânească oferită de persoane terțe. Aceasta este înregistrată ca familie defavorizată și se află sub monitorizarea echipei multidisciplinare. Familia a beneficiat de sprijin material și logistic din partea comunității: șefa grădiniței dna Oxana Friptuleac a oferit mobilier și electrocasnice pentru copil, iar primarul comunei, dna Maria David, a mobilizat resurse pentru procurarea de produse alimentare, igienice și o plită electrică. Copilul este înscris la grădiniță și o frecventează regulat. Mama dna *****, a fost angajată temporar la un magazin particular și ulterior la SRL"Călărași de Vin", dar a renunțat la serviciu motivând dificultăți în asigurarea transportului copilului la grădiniță, tatăl copilului dl Ion Ursu s-a întors de la Spitalul Clinic de psihiatrie **(f. d. 19);**
- recomandări, comisia multidisciplinară din cadrul primăriei comuna *****, r-nul. ***** nr. 9373 din 28.11.2025 **(f. d. 20)**
- fișa de referire nr. 194 a cazului de violență în familie pentru asistență și protecția victimelor **(f. d. 21);**
- cazier contravențional pe numele dlui Ion Ursu, în perioada 01.01.2020-02.12.2025 au fost înregistrate 5 contravenții (**f. d. 22);**
- cazierul penal (Forma nr. 246) indică asupra faptului că dl Ion Ursu anterior nu a fost supus răspunderii penale **(f. d. 23);**
- raportul de constatare medico-legală nr. ***** din *****, potrivit căruia s-a depistat la dna ***** vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătăți **(f. d. 25-26);**
- proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 334558 din 12 decembrie 2025, întocmit în privința lui Ion Ursu, pentru comiterea contravenției prevăzute de articolul 78[1] din Codul contravențional (**f. d. 27).**

Legislația relevantă:

10. Articolul 7 din Codul contravențional, stipulează că persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Articolul 8 din Codul contravențional, reglementează principiul răspunderii personale și prevede că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

12. Articolul 10 din Codul contravențional, prevede că contravenția o constituie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de

prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

13. Articolul 375 alineatele (1) – (3) din Codul contravențional, reglementează prezumția nevinovăției și prevede că persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

14. Articolul 381 alineatele (2) – (4) din Codul contravențional, stipulează că orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

15. Art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, reglementează că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

16. În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la articolele 78^1 –78^2, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei.

17. Potrivit art. 400 alin. (5) din Codul contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute de articolele 78^1 –78^2, se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

18. În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

19. În sensul articolului 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atât timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

20. Potrivit art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții:

a) soluția privind încetarea procesului contravențional; sau

b) soluția cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea contravenției imputate și, după caz, la stabilirea sancțiunii contravenționale, la aplicarea măsurii de siguranță sau la înlăturarea executării sancțiunii.

Jurisprudență relevantă:

21. În jurisprudența sa, în cauzele *Ziliberberg contra Moldovei*, 01 februarie 2005, § 35 și *Anghel contra României*, 04 octombrie 2007, § 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că acestea întrunesc condițiile pentru a fi considerate acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

22. Instanța de judecată reține că, din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, între care și prezumția de nevinovăție prevăzută de paragraful 2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

23. Totodată, pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție.

24. Punctul de plecare în examinarea aplicabilității laturii penale a art. 6 din Convenție rezidă în criteriile enunțate în cauza *Engel și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1976 (pct. 82-83):

- încadrarea în dreptul intern;
- natura infracțiunii;
- gravitatea pedepsei pe care persoana în cauză riscă să o primească

25. Acestea sunt criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții Europene pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală".

26. În prezenta cauză acțiunile făptuitorului au fost încadrate pe baza articolului 78^1 din Codul contravențional, faptă săvârșită cu vinovăție, cu grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege și anume la integritatea fizică și psihică a membrilor de familie și sunt pasibile de sancţiune contravenţională, muncă neremunerată sau arest contravențional.

27. În ceea ce privește sancțiunea, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 din Convenție este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, aceasta, neavând, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu. Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, contravenția de care este acuzat făptuitorul reprezintă acuzație în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Prin urmare, sarcina probei îi revine agentului constatator.

28. Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea de a prezenta probe ambelor părți.

Aprecierea instanței de judecată:

29. Studiind materialele cauzei contravenţionale cercetate în ședința de judecată, apreciind probele prezentate de acuzator în susținerea acuzării, descrise la pct. 9 din prezenta hotărâre, instanţa de judecată constată că în cadrul cercetării judecătorești a fost demonstrată vinovăția

dlui Ion Ursu în comiterea contravenției prevăzute de articolul 78[1] din Codul contravențional.

Referitor la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție:

30. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

31. În acest context, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să corespundă cerințelor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, în caz contrar, prevederile din art. 445 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, sancționează prin nulitate absolută sau relativă omisiunile admise la întocmirea proceselor-verbale.

32. Totodată, instanța menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție, potrivit dispozițiilor din art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, iar fapta trebuie descrisă în așa mod, încât în acuzarea să-i fie clară făptuitorului.

33. Verificând procesul-verbal din 12 decembrie 2025, instanța de judecată constată că agentul constatator a respectat cerințele de conținut prevăzute la art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional. Prin urmare, instanța de judecată nu a constatat temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție.

34. De altfel, instanța de judecată observă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, dlui Ion Ursu, care a recunoscut vina în comiterea contravenţiei de care este acuzat, ce se confirmă prin semnăturile acestuia în rubricile corespunzătoare din pct. 18 din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție (f. d. 27).

Referitor la temeinicia procesului-verbal și fapta contravențională:

35. În şedinţa de judecată, pe baza probelor administrate de agentul constatator în cadrul procesului contravențional, cercetate în ședința de judecată, descrise la pct. 9 *supra*, prin coroborarea acestora, s-a constatat că la 25 noiembrie 2025, dl Ion Ursu a agresat-o fizic pe concubina sa dna *****, cauzându-i vătămare neînsemnată a integrității corporale, conform raportului de constatare nr. ***** din *****.

36. Referitor la fapta descrisă de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional instanța de judecată constată că vinovăţia dlui Ion Ursu de săvârșirea contravenției prevăzute de articolul 78[1] din Codul contravențional se demonstrează prin coroborarea probelor pertinente, concludente și utile, cercetate în ședința de judecată, descrise în pct. 9 din prezenta hotărâre.

37. În acest sens, instanța de judecată ia în considerare declarațiile victimei, dna ***** din ședința de judecată, care a declarat că la 25 noiembrie 2025 a apărut un conflict iar dl Ion Ursu a început să o lovească cu pumnii în cap și în piept, cu capul de perete, la fel și copilul s-a lovit cu capul de ușă, nu l-a numit cu cuvinte necenzurate, dar a apelat serviciul 112, a ieșit din casă plângând și a lăsat copilul în acel moment (f.d. 35), care au confirmat declarațiile depuse de aceasta la faza cercetării cauzei contravenționale (f.d. 9).

38. De altfel, urmele actelor de violență fizică au fost confirmate și prin raportul de constatare medico-legală nr. ***** din *****, potrivit căruia la dna ***** a fost stabilită

vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătăți (f. d. 25-26);

39. Totodată, declarațiile acesteia au fost confirmate și de către martorul Andrei Mladan, care a declarat la faza cercetării cauzei contravenționale, că Ion Ursu se certa cu concubina sa *****, după care în scurt timp Ion Ursu din neînțelegere a agresat-o fizic pe dna ***** cu palmele peste față și a amenințat-o că va mai primi bătaie (f.d. 4).

40. Prin urmare, în rezultatul aprecierii probelor cercetate în şedinţă de judecată, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității, prin coroborare cu înscrisurile reflectate în pct., 10 din prezenta hotărâre, declarațiile victimei, dna *****, a martorului Andrei Mladan, precum și declarațiile făptuitorului dl Ion Ursu, a fost demonstrată vinovăția dlui Ion Ursu de comiterea contravenției prevăzute de articolul 78[1] din Codul contravenţional.

41. În această ordine de idei instanţa de judecată reţine că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenţii.

42. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că sunt necesare măsuri cuprinzătoare, juridice și de altă natură, pentru a oferi victimelor violenței domestice protecție și garanții efective. Obligația statului în cazurile care implică acte de violență în familie ar impune de obicei autorităților interne să adopte măsuri pozitive și un cadru legal adecvat în sfera protecției penale. Astfel de măsuri includ, în special, incriminarea actelor de violență în cadrul familiei prin stabilirea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive. Aducerea în fața justiției a autorilor actelor violente are rolul de a garanta că astfel de acte nu rămân ignorate de autoritățile competente și de a oferi protecție efectivă împotriva acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Eremia v. Republica Moldova*, 28 mai 2013, §§ 56, 73; *Volodina v. Rusia,* 9 iulie 2019, § 78).

43. Totodată, potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin violenţă în familie se înțeleg actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

44. Corespunzător, reieşind din aceste prevederi legale, acţiunea sau inacţiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art. 78[1] din Codul contravenţional, se manifestă prin: violenţă fizică, adică vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică, adică impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

45. În sensul art. 3 alin. (2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înţeleg în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii, iar în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele,

afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

46. În acest context, instanţa de judecată constată că, dl Ion Ursu și dna ***** au fost în relație de concubinaj, respectiv, părţile în proces sunt membri de familie.

47. Obiectul juridic special al contravenției prevăzute de articolul 78^1 din Codul contravențional se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său obiectul juridic secundar se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

48. În acest sens, prin fapta comisă, dl Ion Ursu a atentat la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei, membru de familie.

49. Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă s-a manifestat prin acţiune de lovire, cel puțin o dată cu palma în regiunea piciorului și cu pumnul în piept, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat vătămări neînsemnate, consemnate raportul de constatare medico-legală nr. ***** din *****.

50. Cât privește latura subiectivă, vinovăția făptuitorului Ion Ursu în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

51. Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa constată că vinovăţia dlui Ion Ursu de comiterea contravenției de care a fost acuzat a fost dovedită integral, iar în acţiunile dlui Ion Ursu se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de articolul 78^1 din Codul contravenţional și anume - acţiuni violențe, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

52. Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa constată că vinovăţia dlui Ion Ursu de comiterea contravenției de care a fost acuzată a fost dovedită integral, iar în acţiunile dlui Ion Ursu se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de articolul 78^1 din Codul contravenţional și anume - maltratarea sau alte acţiuni violențe, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

53. Prin urmare, instanța constată caracterul veridic al contravenției incriminate și vinovăția dlui Ion Ursu în comiterea contravenției de care a fost acuzat.

Referitor la sancțiune:

54. Referitor la sancțiunea ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția săvârșită, instanţa va aplica sancţiunea în limitele sancțiunii prevăzute de lege pentru fapta săvârșită și va ține cont de criteriile de individualizare a sancțiunii, prevăzute de articolele 41- 43 din Codul contravenţional şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de personalitatea făptuitorului.

55. Referitor la gradul de pericol social al faptei, instanța observă că contravenția prevăzută de articolul 78^1 din Codul contravențional, săvârșită de făptuitor este îndreptată împotriva integrității fizice a membrilor de familie.

56. Referitor la circumstanțele atenuante, instanța reține recunoașterea vinovăției în ședința de judecată de către dl Ion Ursu (a se vedea declarațiile dlui Ion Ursu descrise în pct. 7 a prezentei hotărâri).

57. Referitor la personalitatea făptuitorului, dl Ion Ursu, persoană fizică responsabilă, care este neangajat, necăsătorit, are un copil minor la întreținere (f.d.36), anterior nu a fost judecat pentru fapte penale (f.d. 23), dar a fost tras la răspundere contravențională pentru săvârșirea mai multor contravenții (f.d. 22).

58. Circumstanțe agravante, instanța de judecată nu a stabilit și de agentul constatator nu au fost invocate.

59. Instanța reține că articolul 78^1 din Codul contravențional, prevede ca sancțiune muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau arestul contravenţional de la 7 la 15 zile.

60. Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul definit de legislator în cuprinsul art. 32 din Codul contravenţional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale, gravităţii faptei comise, potenţialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravenţională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii.

61. Instanţa de judecată menționează că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Sancţiunile juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate

62. Totodată, instanța de judecată reține că, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor.

63. În acest context, pentru că nu se constată existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în comiterea contravenției este probată prin probe pertinente, concludente și suficiente, ținând cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica și persoana făptuitorului, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante recunoașterea vinei, în temeiul art. 9 și art. 41 din Codul contravențional, instanța de judecată consideră că dlui Ion Ursu urmează să-i fie aplicată o sancțiune echitabilă sub formă 45 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii prevăzute la art. 78^1 din Codul contravențional.

64. Instanța de judecată consideră că sancțiunea sub formă de 45 ore de muncă neremunerată în folosul comunități va asigura realizarea scopului pedepsei contravenționale – corectarea şi reeducarea contravenientului, precum și prevenirea de săvârșire a noilor contravenții atât din partea contravenientului, cât și din partea altor persoane.

65. Totodată, instanța menționează că în speță lipsesc circumstanțe agravante ce ar justifica aplicarea în privința contravenientului a unei sancțiuni mai aspre.

Din aceste motive, pe baza articolelor 395, 443, 452-458, 460, 461 alin. (1), 462 și 463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e :

1. **Ursu Ion** se recunoaște vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional şi i se aplică sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.

2. Se obligă dl Ion Ursu să se prezinte la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pentru a fi luat la evidență în vederea executării sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Se explică dlui Ion Ursu că, potrivit prevederilor art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

4. Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Dorin CASAPU**